

OBSAH

Redakcia

Boží sen v našom živote.

Str.1

Formačný projekt

... ale s dobrotou a láskou.

Str.3

Nazaret. Božia rodina

7. Poslušnosť viery.

Str.5

Pokorné a najvyššie stvorenie

Na ceste s Máriou, učiteľkou integrálnej ekológie

8. Mária kráľovná pokoja.

Str.7

Rodinné správy

- Video pozvánky na kongres vo Fatime.

Str.9

- Portugalsko: *Medzinárodný kongres Márie Pomocnice kresťanov 2024 vo Fatime.*

Str.9

- Prvé rekolekcie nového duchovného animátora Materskej ADMA o. Gabriela Cruza.

Str.10

- Ekvádor: *Podpora úcty k Márii Pomocnici kresťanov.*

Str.10

- Zádušná svätá omša za zosnulých členov združenia ADMA.

Str.10

Úmysel modlitieb na tento mesiac

Sa budeme modliť za: úlohu žien.

Str.11

REDAKCIA

BOŽÍ SEN V NAŠOM ŽIVOTE

Drahí priatelia

tento rok sa IX. medzinárodný kongres Panny Márie Pomocnice kresťanov bude konať vo Fatime od 29. augusta do 1. septembra 2024 a jeho témou bude v súlade s tohoročným heslom hlavného predstaveného a v rámci dvojstého výročia sna dona Bosca: **“Dám ti učiteľku”**.

Dôležitosť Márie ako učiteľky saleziánskej spirituality sa osobitným spôsobom prejavuje v príbehu sna deväťročného Jána Bosca, ktorý ho hlboko poznačil a viedol na jeho duchovnej a pastoračnej ceste po celý život. Tento sen-prorocko je svetlom aj pre našu cestu prípravy na Fatimský kongres.

Bezpochyby je vhodné pripomenúť časť rozprávania dona Bosca, v ktorom Ježiš predstavuje Máriu ako “učiteľku”, pretože práve z týchto slov budú vychádzať naše úvahy.

“- Kto vlastne ste, že žiadate odo mňa také nemožnosti?”

- Práve preto, že sa ti to zdá také nemožné, musíš to urobiť možným tým, že poslúchneš a nadobudneš si vedomosti.

- A kto ma to naučí?

- Dám ti učiteľku. Ona ťa povedie a naučí múdrosť. Bez nej je každá múdrosť hlúposťou.

“- Kto vlastne ste, že tak hovoríte?”

- Som synom tej, ktorú ťa naučila pozdravovať trikrát denne tvoja matka.

- Moja matka mi vždy hovoríeva, aby som sa bez jej dovolenia nestýkal s nikým, koho nepoznám. Povedzte mi teda, ako sa voláte?

“Na to sa spýtaj mojej matky.”

V tej chvíli som zbadal vedľa neho vznešenú paniu v žiarivom plášti, akoby bol samá jagavá hviezda. Keď videla, že môj zmätok rastie, zakývala mi, aby som sa priblížil, chytila ma láskavo za ruku a povedala:

- Pozri sa!

Obzrel som sa a videl som, že všetci tí chlapi odrazu zmizli. Miesto nich tu bolo všade plno kôz, psov, mačiek, medveďov a iných zvierat.

- Toto je tvoje pole, tu budeš pracovať. Buď pokorný, statočný a silný a čo vidíš, že sa teraz deje s týmito zvieratami, musíš urobiť s mojimi synmi.

Stretnutie začína náročnou otázkou: “Kto ste, že mi rozkazujete niečo tak nemožné?” Táto otázka slúži ako brána na ceste k múdrosti, kde sa postava **Márie zjavuje ako kľúč k odhaleniu zdanlivo nemožného**. Z perspektívy tohto dialógu objavujeme hĺbku a význam Márie ako učiteľky.

Prvý náznak pochádza od Ježiša, Pastiera a sprievodcu: “Práve preto, že sa ti tieto veci zdajú nemožné, musíš ich umožniť poslušnosťou a získavaním vedomostí.” Všetko učenie vychádza “od Učiteľa”. Poslušnosť je prezentovaná ako kľúč, ktorý otvára dvere poznania, poukazuje na **dôležitosť úzkeho spojenia medzi pokorou a vedomosťami**, čo naznačuje, že efektívne učenie si vyžaduje nielen aktívne úsilie o vedomosti, ale aj ochotu podriaďiť sa vedeniu učiteľa. Mária je v tomto kontexte predstavená nielen ako učiteľka, ktorá učí, ale ukazuje aj cestu porozumenia prostredníctvom pokory, ktorej príkladom je aj ona sama.

“Kde, akými prostriedkami budem môcť získať vedomosti?” je otázka, ktorá v Jánovi Boscovi odhaľuje smäd po poznání, ktorý zaznieva v jeho srdci. Odpoveď, tajomná a božská, ukazuje na Máriu

ako na učiteľku, pod ktorej disciplínou sa dosiahne múdrosť. **Mária sa tak stáva spojivom medzi malým Jankom a samotným zdrojom poznania, ktorým je Ježiš**, poznanie vedené Máriou, oveľa hlbšie ako to obyčajné, pretože konečným cieľom bude dosiahnuť múdrosť, dar Ducha.

Jeho trápenie rastie, keď sa snaží zistiť identitu toho, kto s ním hovorí takým záhadným spôsobom. “Spýtaj sa mojej matky na moje meno,” odpovedá. Toto krásne zjavenie pridáva ďalšiu vrstvu k dôležitosti **Márie ako učiteľky**, pretože je tiež predstavená ako “Matka” spojená s božským, a tak ponúka svoje učenie ako posvätné a transcendentálne. Tajomstvo mena tohto muža nepochybne pozýva malého Janka, aby preskúmal vzťah k svätému a nadprirodzenému, aby rozpoznal, že múdrosť nie je len intelektuálne poznanie, ale duchovné spojenie so samotným zdrojom bytia, a práve tu hrá Mária-Matka veľmi dôležitú úlohu.

Opis Márie ako majestátnej postavy, oblečenej v žiarivom rúchu, dodáva jej dôležitosti učiteľky nebeský rozmer. Plášť, ktorý žiari ako hviezdy, naznačuje, že jeho učenie osvetľuje mysle rovnako, ako hviezdy osvetľujú temnotu nočnej oblohy. **Mária nie je len učiteľka, ktorá poskytuje informácie; je zdrojom múdrosti, ktorá osvetľuje cestu, rozháňa temnotu nevedomosti.**

Ján Bosco je vedený k osobitnému okamihu zjavenia, keď ho Mária pozýva “hľadiet”. Tento akt pohľadu odhaľuje hlbokú transformáciu. Bijúci sa chlapi miznú a prenechávajú priestor množstvu pokorných a tichých zvierat. Táto zmena symbolizuje metamorfózu, čo naznačuje, že pod Máriiným vedením sa transformuje pohľad na svet. Toto pole sa stáva etapou, na ktorej musí Janko pracovať, naznačujúc, že Máriino učenie nie je len abstrakcia, ale pokyn, ktorý sa má premeniť na skutočnosť. “Tu je tvoje pole, tu musíš pracovať. Staň sa pokorný, statočný, silný...” Máriine slová naznačujú výzvu k činom. Mária nielen vedie v intelektuálnej sfére, ale poučuje aj o praktizovaní múdrosti. Inštrukcia stať sa pokorným, statočným a silným naznačuje, že jeho učenie je proces, cesta vnútornej transformácie, životný projekt pre dobro seba a druhých.

Preto sme v príprave a počas tohto kongresu pozvaní, aby sme sa nechali preniknúť slovami a vedením Panny Márie, našej Matky a Učiteľky. Od rozlúštenia nemožného až po zdôraznenie spojenia

medzi pokorou a poznaním sa Mária ukazuje ako sprievodkyňa, ktorá nielen sprostredkúva informácie, ale vedie tých, ktorí sa ňou nechajú poučiť, k hlbšiemu spojeniu sa s božským. Napokon, dôležitosť Márie, Učiteľky, spočíva v jej schopnosti osvetľovať cestu k duchovnému naplneniu, pozývajúc nás nielen hľadať múdrosť, ale ju aj žiť. Mária, božská učiteľka sa stáva kompasom, ktorý nás vedie k dobru, odhaľujúc to, čo sa zdá nemožné, a vedie nás k hlbšiemu pochopeniu zmyslu existencie.

Na prípravu na tento dôležitý moment sa organizuje školiaci kurz a navrhované materiály nájdete na [webovej stránke ADMA](#).

Informácie o podujatí nájdete na webovej stránke venovanej kongresu, www.mariaauxiliadora2024.pt

Tak ako Mária viedla a učila troch pastierikov z Fatimy o hrôze hriechu a kráse čností, tak ako viedla Jána Bosca po celý jeho život na ceste poslušnosti a pokory, tak nech vedie aj saleziánsku rodinu na tomto blížiacom sa kongrese. Pod jej ochranou a vedení jej rukou chceme aj my uskutočniť Boží sen v našom živote.

Fr. Gabriel Cruz Trejo, sdb
Duchovný animátor ADMA Valdocco

Renato Valera,
Prezident ADMA Valdocco.

FORMAČNÝ PROJEKT

... ALE S DOBROTOU A LÁSKOU

Pokora ovečiek je v intenzívnom kontraste s dravosťou zvierat, ktoré im predchádzali. Keď Janko nejakým spôsobom prežíva ten istý sen v predvečer odchodu prvého oratória z priestorov kňazského konviktu na Valdocco, jeho reakcia sa zdá byť menej rýchla a odvážna, ako keď mal deväť rokov. Bolo to počas druhej októbrovej nedele roku 1844: "Snívalo sa mi, že som sa videl uprostred množstva vlkov, kôz a kozliat, jahniat, oviec, baranov, psov a vtákov. Všetci spolu vydávali hluk, krik, či skôr diabolský hluk, ktorý by vystrašil aj tých najodvážnejších. Chcel som utiecť..." (Saleziánske pramene, 1241-1242).

Miernosť a láska, ktorú tu chceme dosiahnuť, musí byť predovšetkým vnútornou "premenou" pre Jána a pre tých, ktorí sa stanú nielen baránkami, ale pastiermi stáda, ako to predznamenáva sen z roku 1844, o ktorom sme hovorili. Je to zrelé ovocie, ktoré sa rodilo dlho. Je to veľkonočné ovocie. Je to premena, ktorá sa nedá improvizovať a vyžaduje si dlhú prípravu, ako to bolo v prípade Dvanástich od ich prvého stretnutia s Učiteľom pri Galilejskom mori až po posledný výstup do Jeruzalema a od tohto nového začiatku až po "koniec sveta", do ktorého boli poslaní.

V katechizme sme sa kedysi naučili rozlišovať medzi kardinálnymi čnosťami (rozhľadnosť, spravodlivosť,

statočnosť a miernosť) a teologálnymi čnosťami (viera, nádej a láska). Tie nie sú výsledkom vynaliezavosti a vôle tých, ktorí sa snažia zo všetkých síl...

Existuje kombinácia prírody a milosti, milosti a slobody, ktorá umožňuje, aby sa táto láska

zhora stala energiou, ktorá hýbe našimi krokmi a napĺňa vzťahy vitalitou, kde "ako v nebi" a "tak i na zemi" sú obaja doma.

V konštitúciách Saleziánov dona Bosca je článok, ktorý je úplne venovaný zakladateľovi. Článok 21: "Pán nám dal dona Bosca za otca a učiteľa. Študujeme a nasledujeme ho, obdivujúc v ňom žiarivý súlad **prírody a milosti**. Ako človek hlboko ľudský, bohato obdarený čnosťami svojho ľudu, bol otvorený pre pozemské skutočnosti. Ako človek hlboko Boží, plný darov Ducha Svätého, žil tak, "akoby videl neviditeľného" (Hebr. 11, 27). Tieto dva

aspekty sa spojili do silne jednotného životného projektu: služba mladým ľuďom." Toto je láska ku ktorej bol formovaný. Kým? Prozreteľnosťou, ktorej odpovedal ako najlepšie vedel, ale ktorá použila mnohých, predovšetkým tých vlkov, ktorí sa premenili na baránkov: mladí ľudia boli skrze milosť prvými formátormi dona Bosca.

Pokornosť baránkov vo sne preto nie je akýmsi vidieckym obrazom pokoja, nejakou jarnou záhradou s voňavými kvetmi. Ak sa pozrieme na celý život a poslanie dona Bosca, na naplnenie tohto sna, je to skôr baránok a pastier s biblickou príchuťou.

A v Písme slovo, ktoré vysvetľuje a osvetľuje všetky ostatné slová, je vždy slovo Veľkej noci. Tam, kde pastier kladie svoj život za ovce, chápeme význam

“Láska je dobrotivá a trpezlivá, všetko znáša, ale vo všetko dúfa a všetky ťažkosti znáša.”

«Blahoslavení tichí, lebo oni budú dedičmi zeme» (Mt. 5,5): kríž je plnosťou tohto blahoslavenstva. V tom istom evanjeliu je ďalšia zmienka o miernosti, ktorá je ešte intenzívnejšia, pretože učiteľ sa priamo predkladá ako vzor práve v tomto smere: “Učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom” (Mt. 11, 29).

Slovo, ktoré bolo použité v gréčtine evanjelií a ktoré bolo preložené v angličtine ako “mierne”, je PRAUS - *praeis* v množnom čísle. V gréckej kultúre to bola jedna z najjuznávanejších čností, ktorej korene siahajú ďaleko do vojenského sveta a presnejšie do oblasti používania koní vo vojsku. PRAUS bol dobre vycvičený kôň, rovnako učenlivý ako energický, pripravený čakať veľmi dlho, aby sa vrhol do hustého boja, verný vo všetkom svojmu jazdcovi.

Keď pani, taká krásna a vznešená, ako aj blízka a materská, žiada Janka, aby sa stal pokorným, statočným a silným, neukazuje tým istým smerom? Nie je to práve tento druh trpezlivej a odvážnej odolnosti, ktorý umožní Jánovi pokračovať v kráčaní medzi ružami a trňami a kráčať vpred “do úplnosti”, do posledného dychu, v “da mihi animas caetera tolle”, ktorý sa zjednotil s jeho životom?

Toto je spôsob bytia tých, ktorí vložili svoje srdce,

mysel a silu do hymnu lásky, ktorý don Bosco kladie do základov preventívneho systému, keď sa ho nakoniec v roku 1877 rozhodol napísať, alebo lepšie povedané, opísať to, čo už roky žil a učil, ako žiť. Praktizovanie tohto systému sa úplne opiera o slová sv. Pavla, ktorý hovorí: *Charitas benigna est, patiens est; Omnia trípí, omnia sperat, omnia sustinet*. Láska je dobrotivá a trpezlivá; Všetko trpí, ale vo všetko dúfa a všetko znesie.

Dve povzbudenie pre nás:

- Pre tých, ktorí veria, sú dary milosti, ktorých plnosťou je láska, tými, po ktorých najviac túžia a preto prvoradámi a najviac žiadanými. Namiesto toho, aby sme vychádzali z vynakladania úsilia, či dokonca zo sklúčenosti v ktorej sa cítime takí vzdialení a úbohí, môžeme sa nechať priťahovať, fascinovať, nechať sa podmaniť bohatstvom a krásou tohto “nádherného súladu” a prosiť oň ako o milosť. Je to milosť jednoty, harmónie srdca v súlade s pohybmi Ducha Svätého, ktorý bude rásť s spolu nami s touto túžbou, do ktorej môžeme v modlitbe zapojiť aj našich svätých, počnúc sv. Jánom Boscom. Nezabúdajme, že okrem toho, že ho môžeme obdivovať, môžeme sa k nemu modliť.

- Láska nie je rámcom, ale srdcom všetkého, ku ktorému sa neustále vraciame, začiatkom a cieľom každého ďalšieho kroku (rovnako ako Eucharistia). Nech sa nachádzame v akomkoľvek bode a “v bode, v ktorom sa nachádza sloboda” ľudí, ktorých sprevádzame, vždy môžeme začať a kráčať odtiaľto. Neexistuje mýtnik vzadu v chráme, ktorý by nemohol byť vypočutý, ani lotor na kríži, ktorému by bol odopretý raj, ani Samaritánka pri studni, ktorá by bola vylúčená zo stretnutia. Neexistuje Bartolomeo Garelli v sakristii 8. decembra 1841 alebo Michele Magone na stanici v Carmagnole, ktorý by nebol na správnom mieste, v správnom čase, ak je na druhej strane trochu lásky dona Bosca, vtedy ako teraz. Odtiaľto vychádzame a ako cieľ nemáme nič menšie ako plnosť lásky, ktorá je rovnaká ako plnosť života v Otcovi, Synovi a v Duchu Svätom AMEN.

Silvio Roggia SDB

NAZARET. BOŽIA RODINA

7. POSLUŠNOSŤ VIERY

Ako sme videli, osobitnou charakteristikou rodiny z Nazareta, ktorá ju robí vzorom každej kresťanskej rodiny, je skutočnosť, že Ježiš je centrom jednoty. Vo Svätej rodine sa vďaka Ježišovej prítomnosti zjednocuje sloboda osôb, rodinné putá a poslušnosť viery. V ňom sú myšlienky, túžby a gestá v dokonalom súlade s Božou vôľou. V Nazarete sa učíme, na čo dnešný svet zabúda a čo odmieta: že *poslušnosť je najvnútornejšou formou slobody a základnou podmienkou lásky*.

Pravda poslušnosti

Dnes sa zdá byť veľmi ťažké prijať túto elementárnu pravdu. *Sme príliš zvyknutí myslieť si, že sloboda je autonómia a že poslušnosť je jej opakom*. Uviazli sme v horizontálnych, plochých pomeroch, bez hĺbky a výšky. Všetko, čo je vertikálne, diferencované a náročné, sa nám javí ako hrozba pre našu slobodu: hovoriť pravdu sa okamžite zdá byť synonymom neústupnosti a náprava chyby sa pociťuje ako nedostatok úcty k vlastným myšlienkam. Veľká časť psychického utrpenia, ktorým ľudia trpia, pramení z konfliktu medzi slobodou a pravdou, medzi túžbou a zákonom. Ak by platilo, že človek je jednoducho len jednotlivec a jeho ideálom je individualizmus, potom by sme mali byť v poriadku. A napriek tomu sa cítime zle, so sebou a s ostatnými. A to preto, že pravdou je, že sme vždy synovia a dcéry, bratia a sestry, manželia a nevesty a učíme sa hovoriť "ja" nejakému "ty", ktoré nás miluje. A tí, ktorí nás milujú sa neboja povedať nám pravdu a vydať o nej svedectvo, neboja sa nás napraviť a pozvať k pokániu.

V tomto zmysle poslušnosť nie je v žiadnom prípade nejednoznačná s čistou závislosťou alebo s jej opakom nezávislosťou: je to spolupatričnosť, prijatie a vzťah voči tým, ktorí nás v láske predchádzajú a sprevádzajú. Ved' *poslušnosť je forma slobody chápaná z perspektívy lásky*. V eseji Čo je rodina, brilantný francúzsky filozof F. Hadjadj varuje pred predpokladom vedieť, čo je sloboda mimo rodinného priestoru, pretože paradoxne v rodine zažívame **"slobodu bez nezávislosti"**, teda slobodu, ktorá sa v každom prípade odohráva v sieti vzťahov, nie namiesto toho v nemožnej sebestačnosti. Potom sa rozumie, že poslušnosť nemôže byť nikdy motivovaná nadvládou, ani nemôže byť nikdy stotožnená s podriadenosťou. Poslušnosť je bratské porozumenie,

synovská láska, manželská spoluúčasť.

Treba chápať, že *pravá poslušnosť je rozumná a náboženská, nie iracionálna; a môže byť bratská, synovská alebo manželská, ale nikdy nie servilná*. Poslušnosť je podstatou rodinnej lásky, pretože v manželských, synovských a bratských zväzkoch sme definovaní a preto sme závislí od pohľadu, slova, starostlivosti druhého: byť manželmi znamená zvoliť si, že si nás niekto zvolí, byť deťmi, znamená učiť sa, aby sme sa navzájom prijímali, byť bratmi a sestrami znamená mať rovnaký spoločný pôvod. To, že poslušnosť úzko patrí k skúsenosti lásky, naznačuje samotné slovo, ktoré má svoj koreň v latinskom *ob-audire* a znamená počúvať seba samého pred druhým, pridržať sa vzťahu, byť vo vzťahu. V tomto zmysle poslušnosť nielenže nie je opakom slobody, ale *poslušnosť vás robí slobodnými* a to natoľko, že v latinčine *liberi (slobodní)* znamená "deti"! V starovekých spoločnostiach je jasné, že nepatriť nikomu znamenalo byť otrokom. Je to tak aj dnes, ale v súčasnosti je ťažké to pochopiť: naopak, prevláda myšlienka, že mať menej väzieb znamená byť slobodnejší. To, že to nie je pravda, však dokazujú miery strachu a osamelosti, ktoré zvierajú srdcia príliš mnohých ľudí.

Poslušnosť, ktorá je vierou

Biblia a Katechizmus, vychádzajúc zo skúsenosti Abraháma, nášho otca vo viere, ochotne hovoria o *"poslušnosti viery"*. Znamená to, že poslušnosť je vnútorná vlastnosť viery, že viera je štruktúrne poslušnosťou. Poslušnosť je uznanie Božieho otcovstva, počúvanie a uskutočňovanie jeho Slova, zachovávanie a láska k jeho svätému zákonu, je to túžba urobiť jeho vôľu vôľou; už neexistuje pre seba samého, pripodobňuje sa Kristovi a je poddajný Duchu, žije originálnym spôsobom v cirkevnom zväzku. Najlepší dôkaz pozitívnej hodnoty poslušnosti možno nájsť v skúsenosti svätých: sú najposlušnejší a práve preto aj najľahostejší, najtransparentnejší, najoriginálnejší, najinovatívnejší, najplodnejší. Áno, pretože poslušnosť je postoj toho, kto sa nechce povyšovať za každú cenu, ale rozhodne sa svedčiť o Kristovi za cenu svojho života, a práve tak sa stáva originálnym a príkladným, nezameniteľným a nezabudnuteľným.

Ježiš so svojou autoritou Syna a Služobníka “poslušného až na smrť na kríži” (Flp. 2, 8) s jednoduchosťou vysvetlil dôverný vzťah medzi poslušnosťou a slobodou: “Ak zostanete v mojom slove, budete skutočne mojimi učeníkmi, poznáte pravdu a pravda vás oslobodí” (Jn. 8, 31). To znamená: *poslušnosť Slovu nám dáva poznať pravdu, ktorá jediná nás môže urobiť skutočne slobodnými*. Ježišova autorita je založená na jeho poslušnosti: zjavuje otcovskú tvár Boha, pretože sa živí Božím slovom, hovorí Božie slová a vo všetkom plní Božiu vôľu. Ako vysvetľuje teológia, Ježišova poslušnosť poslianiu, ktoré dostal od Otca, je historickým prekladom jeho večného zrodenia sa z Otca. Preto Ježiš môže povedať: «Kto vidí mňa, vidí toho, ktorý mňa poslal» (Jn. 12, 45).

Poslušnosť v Nazaretskom dome

V Nazarete sa poslušnosť viery prežíva k dokonalosti. Spočíva predovšetkým v rozpoznaní, že každý človek má špecifickú a dobre poznačenú fyziognómiu, nezameniteľné miesto v Božom pláne: Ježiš nie je nič iné ako “Boh s nami”, Mária je “Panenská Matka”, Jozef je “syn Dávidov”. Ježiš je tiež Svätý, Mária je jediné Nepoškvrnené stvorenie a Jozef, hoci je medzi hriešnikmi, je nazývaný “spravodlivým človekom”. *Poslušnosť prináša jasnosť, nevytvára zmätok, nenaruša rodinné väzby!* Každý z nich je uznávaný svojou vlastnou originalitou a vo Svätej rodine to znamená tri veci: vtelenie Slova, panenské tehotenstvo, dávidovský pôvod, to všetko je nevyhnutné pre plnú realizáciu Božieho plánu.

V poslušnosti viery, ktorú prežívame v Nazarete, však nie je nič automatické, pretože *v poslušnosti je vždy niečo, čo nemožno pochopiť*, niečo, čo presahuje možnosti rozumu a usmerňuje orientáciu slobody. Mária sa pýta, ako je možné, čo jej Boh navrhuje; Jozef uvažuje, či by tvárou v tvár Božiemu prechodu v jeho neveste nebolo dobré urobiť krok späť; Pre oboch je potrebná inšpirácia z neba, anjelské posolstvo. Ježiš sa dokonca podriaďuje Jozefovi a Márii a tridsať rokov sa skrýva, pretože, ako obdivuhodne hovorí von Speyr, “túži zakúsiť ľudskú prirodzenosť takú, aká je po vyhnaní z raja. Chce sa naučiť aj to, čo už vie”: chce žiť Božiu lásku ako človek! A aj my sme v ňom povolani k poslušnosti, aby sme mohli žiť ako ľudské bytosti, ako Božie deti!

Netreba si však myslieť, že v Nazarete boli rodinné vzťahy idylkou: svätosť osôb neodstraňuje nevyhnutné napätia: v prípade Svätej rodiny sa to

nedeje pre nedostatok lásky, ale naopak pre nadbytok milosti. Pred Ježišom, jeho slovami, gestami a reakciami, ktoré vzbudzoval v druhých, boli Jozef a Mária hlboko udivení a užasnutí. Keď našli dvanásťročného Ježiša v chráme, hoci to mohli a mali pochopiť, nemohli pochopiť. Áno, pretože *poslušnosť je konfrontovaná s tajomstvom a je najlepšou otvorenosťou pre tajomstvo*, pretože, ak v danej chvíli človek nemôže pochopiť, tak môže pochopiť iba poslušnosťou. Keď mal Ježiš tridsať rokov, Mária pochopila, že Dieťa, najprv vzaté do chrámu a potom nájdene medzi chrámovými učiteľmi sa stane novým chrámom (Jn. 2, 19 a Mt. 27, 51)! A pochopí, že v nej samotnej, arche zmluvy, sa bude formovať Cirkev, v ktorej bude každý kresťan konštituovaný ako “chrám v Pánovi” (1 Kor. 3, 17 a Ef. 2, 21).

Roberto Carelli SDB

POKORNÉ A NAJVVYŠŠIE STVORENIE

Na ceste s Máriou, učiteľkou integrálnej ekológie

8. MÁRIA KRÁĽOVNÁ POKOJA

Slovo **“pokoj”** sa objavuje v 324 veršoch Písma. Túžba, vzývanie, sľubovanie, želanie, pokoj, o ktorom hovorí Písmo, **šalom** v hebrejčine, je oveľa viac než absencia konfliktu: **je to plnosť života a spoločenstvo s Bohom, s blížnym a s celým stvorením.** Preto sa veriaci – v apoštolských listoch – navzájom pozdravujú želaním pokoja, ktorý je podľa evanjelií aj prvým darom Zmŕtvychvstalého, ktorý sa prvý deň po sobote zjaví živý svojim vystrašeným priateľom a povzbudzuje ich, aby vyšli von a delili sa o ten istý dar so svetom (Lk. 24, 36). Byť tvorcami pokoja je podľa Ježiša charakteristickou črtou znovuzrodených z krstu, tých, ktorí svojimi skutkami dokazujú svoju identitu Božích synov a dcér (Mt. 5, 9).

Ak je pokoj plnosťou života, vojna a konflikt sú bremenom smrti. Konflikt ničí nielen priateľstvo medzi jednotlivcami, rodinami a národmi, ale ničí aj krásu a harmóniu medzi ľuďmi a inými stvoreniami. Mesto, zbombardovaná dedina, nie je okradnutá len o ľudské životy, ktoré padajú pod násilím ohňa: dokonca aj pôda, vzduch, voda sú zranené, znečistené, zvieratá sa vzdávajú alebo umierajú v násobení deštrukcie a bolesti. V súčasnosti je na svete viac ako päťdesiat ozbrojených konfliktov. K nim treba pridať situácie neistoty, politického a sociálneho napätia, ktoré zažívame v mnohých kontextoch sveta, kde sa ľudským bytostiam a iným živým bytostiam bráni v plnom a pokojnom rozvoji ich možností.

Úsilie o integrálnu ekológiu nemôže nebrať do úvahy drámu neustáleho rozširovania konfliktov, legálneho a nelegálneho trhu so zbraňami, podmienok zneužívania, útlaku, biedy a vykorisťovania, v ktorých sa ľudské bytosti v súčasnosti nachádzajú v toľkých častiach nášho sveta. **Pokoj ako plnosť života a harmónie je najvyššou túžbou, o ktorú sa proces ekologického obrátenia môže a má usilovať.** A pokoj ako zrelé zvládnutie konfliktov, v odmietnutí násilia a v hľadaní sprostredkovania, zmierenia, nápravy je základnou podmienkou rozkvetu spravodlivých vzťahov medzi ľuďmi a prírodou v našich mestách, ako aj v provinciách a na vidieku. Na druhej strane pokoj prevláda nad konfliktom, je jedným zo štyroch kritérií rozlišovania vzhľadom na činnosť, ktorú pápež František venoval všetkým mužom a ženám dobrej vôle v encyklike *Evangelii gaudium*.

Na tejto ťažkej, ale nevyhnutnej ceste nám Mária, Kráľovná pokoja, môže pomôcť svojim mocným príhovorom, ale nielen to: aj príkladom svojho života nám môže byť vzorom a sprievodcom v našich každodenných rozhodnutiach. V skutočnosti začíname budovať pokoj v našich každodenných vzťahoch. Začíname budovať pokoj tým, že vychovávame deti a mladých ľudí, aby žili v mieri so svojimi rovesníkmi, susedmi a rodinnými príslušníkmi.

Vzývanie Panny Márie ako Kráľovnej pokoja pridal k loretským litániám Benedikt XV. v roku 1917, uprostred prvej svetovej vojny. Utekáme sa k Márii, Kráľovnej pokoja, predovšetkým kvôli vzťahu, ktorý ju spája s jej Synom, Kniežaťom pokoja. Teotechno z Lívie v siedmom storočí tvrdil, že Písmo *“nazvalo pokojom aj Matku Božiu a to vidí vo verši Žalmu: ‘Spravodlivosť a pokoj sa pobožkajú. Pravda vytryskne zo zeme”* (Ž 84, 11). *Pokoj je Mária. Spravodlivosť a vernosť je Kristus.* Kresťanskí autori, najmä v stredoveku rozpoznali v Snúbenici z Piesne piesní niektoré vlastnosti Márie. Napríklad Snúbenica sa nazýva Sulamitkou (Pieseň 7:1), teda tou, ktorá svojou prítomnosťou a láskou prináša pokoj. Tak aj Mária, milovaná Otcom, poddajná Duchu a veľmi blízka svojmu Synovi Ježišovi, bola skutočne tvorkyňou pokoja vo svojom každodennom živote v Nazarete a Jeruzaleme, počas svojej pozemskej púte a pokračuje aj dnes, aby sa za nás prihovárala o dar pokoja z neba.

Veľmi často si predstavujeme každodenný život Márie, Jozefa a Ježiša ako malý raj na zemi, kde všetci žijú v harmónii a bez konfliktov. V skutočnosti je veľmi pravdepodobné, že každodenný život v Nazarete bol z hľadiska vzťahov dosť zložitý a vyžadoval od Márie trvalé úsilie splietať a preplietať vzťahy, prekonávajúc nedorozumenia, predsudky a strnulosť. Podľa vtedajších zvykov mladá nevesta odišla žiť k rodine svojho manžela, kde zdieľala každodenný život so svojimi švagrami, švagrínymi a mnohými neterami a synovcami. Vieme si predstaviť hluk, hádky, malú závisť a žiarlivosť, ktoré nemohli chýbať v každodennom živote širšej rodiny. Okrem toho nám evanjeliá medzi riadkami hovoria o ťažkostiach obyvateľov Nazareta prijať osobu a poslanstvo Ježiša. Bola to malá dedinka s asi 300

Pokorné a najvyššie stvorenie

obyvateľmi, kde sa všetci poznali zvnútra. Táto situácia nemusela byť pre Máriu vôbec ľahká. Jej úloha ako mierotvorkyne sa určite začala tu.

Kniha Skutkov apoštolov nám tiež ponúka pohľad na prvé spoločenstvo, v ktorom je prítomná Mária a jej prítomnosť je zvlášť významná. Vieme to, pretože je jedinou ženou v skupine, ktorá sa volá po mene, ako dvanásť apoštolov (Skutky 1:14). Autor poukazuje na "svornosť" ako na charakteristickú črtu tohto prvého spoločenstva a my sme tak zvyknutí ju počúvať, že si nevedomujeme, že táto svornosť musela byť ovocím trpezlivého diela sprostredkovania a zmierenia. Pred Veľkou nocou totiž Ježiš prorokoval rozptýlenie učeníkov (Mt. 26, 31) a po jeho zatknutí niektorí utiekli, iní to popierajú. Niektorí, na druhej strane, spolu so ženami a Máriou, nachádzajú odvahu zostať až do konca. Prvá komunita bola teda v skutočnosti rozdelená na dve časti. A Máriina prítomnosť mohla byť ustavičnou výčitkou pre tých, ktorí ich zradili. Ak to tak nebolo, vďačíme za to aj Máriinej schopnosti odpustiť zradcom svojho Syna a prijať ich späť ako svoje deti.

Vzranenomsвете, ako jetenáš, pokoj môže previtať len tam, kde sa hojne zasieva milosrdenstvo. Mária pozná umenie a cenu odpustenia a širokého prijatia, schopného zahrnúť všetkých. Nežila ani v ideálnej rodine, ani v ideálnej komunite. Musela začínať každý deň odznova, aby odpúšťala, viedla dialóg, obnovovala vzťahy. **Zverme sa jej a prosme o dar byť tvorcami pokoja v našom prostredí, v našich domovoch, v našich farnostiach, v štvrtiach, v ktorých žijeme. Pokoj, ktorý prežívame medzi nami bude najkrajším svedectvom lásky Boha Otca, Syna a Ducha Svätého, ktorý objíma a oživuje všetky stvorenia.**

Linda Pocher FMA

*“Pokoj je Mária.
Spravodlivosť a
vernosť je Kristus”*

RODINNÉ SPRÁVY

Video pozvánky na kongres vo Fatime

Pripomíname, že registrácia na IX. kongres Panny Márie Pomocnice kresťanov, ktorý sa bude konať vo Fatime od 29. augusta do 1. septembra 2024: mariaauxiliadora2024.pt, je otvorená. Vzhľadom na túto významnú udalosť saleziánskej rodiny organizačný tím pripravil sériu deviatich videí, v ktorých pozývajú všetkých k účasti rôzne osobnosti saleziánskeho sveta. Videa sú k dispozícii na tomto odkaze.

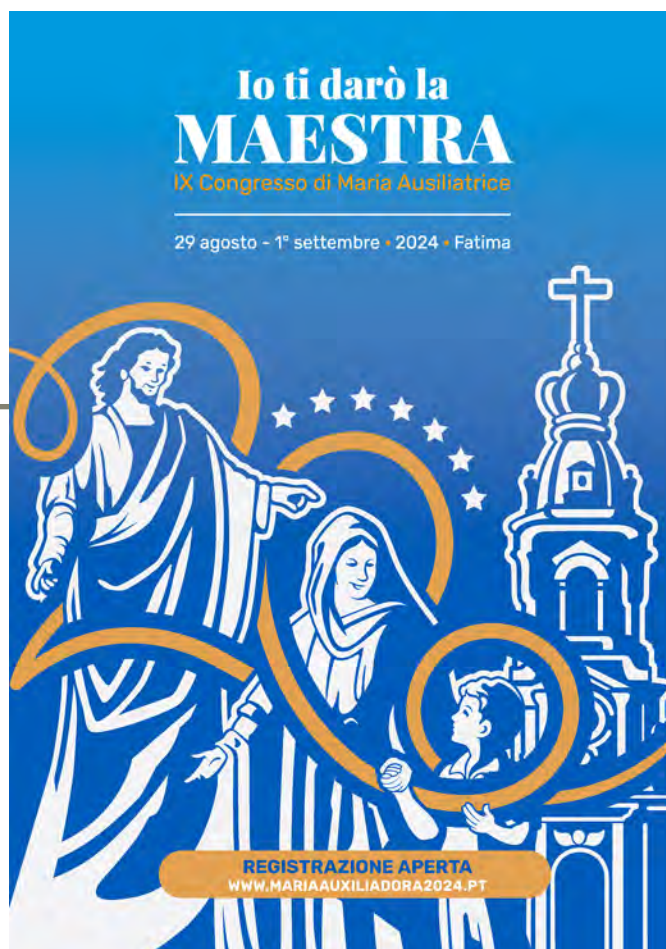
Medzinárodný kongres Márie Pomocnice kresťanov 2024 vo Fatime (Portugalsko)

V duchu solidarity a vzájomnej pomoci, ktorou sa chceme vyznačovať, bol v Turíne pri Materskej ADMA zriadený "Fond solidarity", ktorý má pomôcť skupinám, ktoré to najviac potrebujú.

Všetky príspevky je možné posilať buď bankovým prevodom ADMA:

- IBAN IT16 V030 6909 6061 0000 0130 575
- alebo podľa pokynov na nasledujúcom odkaze <https://www.admadonbosco.org>

V prípade akýchkoľvek žiadostí o príspevok alebo potreby podrobnejších informácií môžu vedúci skupín napísať na adresu: adma@admadonbosco.org

Prijatá suma bude rozdelená medzi jednotlivé žiadosti. Pre jednotlivých účastníkov sa príspevky neposkytujú

“Pán miluje radostného darcu”.

Dám vám
UČITELKU
IX Kongresu Márie Pomocnice kresťanov

Fatima 29. augusta - 1. septembra 2024

Registrácia otvorená

www.mariaauxiliadora2024.pt

Prvé rekolekcie nového duchovného animátora Materskej ADMA o. Gabriela Cruza

V nedeľu 4. februára viedol páter Gabriel Cruz, SDB, rekolekcie Materského Združenia Márie Pomocnice kresťanov (ADMA) prvýkrát od svojho vymenovania za nového animátora združenia 1. januára. Na jeho privítanie sa v saleziánskom diele "Rebaudengo" v Cumiane zišla veľká "rodina rodín" kráčajúca pod Máriiným plášťom. Téma rekolekcií, zaradených do formačnej cesty roka, zameraných na deväťročný sen a smerujúcich k Medzinárodnému kongresu Márie Pomocnice kresťanov vo Fatime (29. augusta - 1. septembra 2024), znela: **"Tajomstvo mena: vieme, čo žijeme"**.

Bola to príležitosť zamyslieť sa nad tým, že Boh, tak ako to urobil s donom Boscom, volá každého po mene a dáva mu poslanie, ktoré treba žiť vo viere a vytrvalosti s istotou, že "v pravý čas" sa všetko pochopí. Okrem katechézy venoval páter

Cruz dostatočný priestor aj príbehu osobnej cesty, ktorá ho priviedla do združenia ADMA. S radostným úsmevom a veľkou jednoduchosťou salezián rozprával o svojom narodení v Mexiku, o tom, ako sa stretol so saleziánskym svetom, jeho vstup do semináru, ktorý si vybral "takmer náhodou", jeho túžba byť poslaný na misie, ktorú prijal po 10 rokoch služby v počiatočnej formácii, vo väzniciach a s službe mladým z ulice v Mexiko City a potom roky misíí v Pakistane.

Ekvádor: Podpora úcty k Márii Pomocnici kresťanov vo vzdelávacej inštitúcii Svätého Tomáša Apoštola v Riobambe

Pre saleziánov je úcta k Márii Pomocnici kresťanov od čias dona Bosca **významná a zásadná**, pretože ich patrón vložil svoj život a svoje výchovno-evanjelizačné dielo do rúk dobrej Matky. Preto saleziánska komunita v Riobambe vytvára priestory, ktoré posilňujú túto úctu medzi tými, ktorí k nej patria. Členovia skupiny mladých ADMA sú tí, **ktorých poslaním je podporovať úctu k Márii Pomocnici kresťanov. V súčasnosti je to skupina 29 mladých ľudí, ktorí sa každý 24. deň v mesiaci modlia ruženec.** Chlapci a dievčatá, rozdelení do dvoch skupín, navštevujú "Santo Tomas Apostol Educational Unit" v Riobambe, kolégium a školu, kde túto činnosť vykonávajú interaktívnym spôsobom. Vo všetkých týchto priestoroch nemôže chýbať obraz Márie Pomocnice kresťanov.

Messa in suffragio per gli associati Adma defunti

Každý 24. deň v mesiaci sa v Bazilike Márie Pomocnice kresťanov v Turíne o 9.00 hod. slávi zádušná omša za všetkých zosnulých členov združenia ADMA z celého sveta.

MYSEL MODLITIEB NA TENTO MESIAC

Chceme zjednotiť modlitby všetkých skupín združená ADMA na celom svete na úmysel pápeža Františka.

Tento mesiac sa spolu s celou Cirkvou modlíme **za úlohu žien.**

Modlíme sa za uznanie dôstojnosti a hodnoty žien v každej kultúre a za ukončenie diskriminácie, ktorou trpia v rôznych častiach sveta.

PROSÍME VŠETKÝCH, ABY NÁM ZASLALI ČLÁNOK, FOTO ZO STRETNUTIA FORMÁCIE, PRIPOMIENKY 24. MÁRIJ POMOCI KREŠŤANOV, VYKONÁVANEJ DOBROVOLNÍCKU ČINNOSŤ. Článok (formát .doc, max. 1200 znakov bez medzier) a maximálne 2 fotografie (digitálny formát .jpg a šírka najmenej 1000 px) s názvom a/alebo stručným popisom je potrebné zaslať na adresu adma@admadonbosco.org. V predmete e-mailu „Rodinné udalosti“ a v texte je potrebné uviesť údaje o autorovi (meno, priezvisko, miesto výstrelu, príslušnosť Adma, mesto, krajina).

Odoslaním automaticky oprávňujete Adma na spracovanie, publikovanie, aj čiastočné, a zverejnenie článku a fotografií v akejkoľvek forme. Obrázky môžu byť podľa uváženia redakcie zverejnené na webovej stránke www.admadonbosco.org, a/alebo na iných webových stránkach Adma spolu s popisom.